

lovforslagets § 55. Justitsministeren eller den, ministeren bemyndiger til det, kan endvidere tillade, at en båndlagt friarv efterfølgende frigives, når det er en velfærdssag for arvingen, arven er af ringe værdi, eller det er åbenbart, at båndlæggelsen ikke længere tjener et rimeligt formål, jf. lovforslagets § 56. Også bestemmelsen om udbetaling af arven til et bestemt tidspunkt eller ved bestemte begivenheders indtræden, jf. lovforslagets § 57, samt reglerne om båndlagt arvs formueart, jf. lovforslagets § 58, finder tilsvarende anvendelse.

3. pkt. indebærer, at en række af bestemmelserne i 2. pkt. kan fraviges, når der er tale om båndlæggelse af friarv. Det gælder således lovforslagets § 54 om anbringelsen af den båndlagte arv. Herudover foreslås det, at lovforslagets § 55, stk. 1, 2. pkt., hvorefter arvingen alene kan hæve renter og indtægter, kan fraviges ved båndlæggelse af friarv, således at arveladeren kan bestemme, at renter og indtægter i en periode ikke skal udbetales, men lægges til den båndlagte kapital. Det foreslås endvidere, at lovforslagets § 55, stk. 2, om kreditorbeskyttelse og lovforslagets § 57 om udbetaling af arven til et bestemt tidspunkt eller ved bestemte begivenheders indtræden kan fraviges ved båndlæggelse af friarv. 3. pkt. indebærer navnlig, at der i modsætning til den gældende arvelovs § 65, 3. pkt., ikke længere er mulighed for at fravige reglen om, at arvingen ikke i levende live kan råde over båndlagt arv, men alene hæve renter og indtægter.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 11.2.3. og 11.3.3.

Til kapitel 11

Kapitlet indeholder regler om oprettelse og tilbagekaldelse af testamente.

Til § 62

Bestemmelsen omhandler alderskravene for oprettelse af testamente.

Stk. 1 indebærer, at den, der er fyldt 18 år eller har indgået ægteskab, med respekt af tvangsarvereglerne kan råde ved testamente over sine ejendele. Bestemmelsen svarer til den gældende arvelovs § 39.

Som en modifikation til hovedreglen i stk. 1 om, at kun personer over 18 år og unge under 18 år, der har indgået ægteskab, kan oprette testamente, åbnes der med forslaget til stk. 2 mulighed for, at unge, der er fyldt 15 år, skal have adgang til ved testamente at råde over de ejendele, som de selv frit kan råde over efter værgemålslovens § 42.

Det indebærer, at den umyndige selv ved testamenten kan bestemme over det, som den pågældende har

tjent ved eget arbejde efter at være fyldt 15 år. Den umyndige kan endvidere selv testere over formue, som vedkommende har modtaget til fri rådighed som gave eller friarv ved testamente. Endelig kan den umyndige testere over midler, som værgeren har givet den umyndige til forsørgelse, jf. værgemålslovens § 25, stk. 3. Rådigheden gælder efter værgemålslovens § 42, stk. 2, også for indtægter af det erhvervede, og hvad der træder i stedet herfor.

Efter værgemålslovens § 42, stk. 3, kan værgeren med statsamtets godkendelse fratage den umyndige rådigheden efter § 42, stk. 1 og 2, hvis det er nødvendigt af hensyn til dennes velfærd. Er dette sket, kan den umyndige ikke længere råde over de pågældende ejendele ved testamente. En fratagelse af rådigheden efter stk. 3 indebærer derimod ikke, at et allerede oprettet testamente bortfalder.

Ønsker en mindreårig at oprette testamente efter stk. 2, bør notaren være særlig opmærksom på, om den unge har den fornødne forståelse af, hvad testationen indebærer.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 13.2.1. og 13.3.

Til § 63

Bestemmelsen handler om kravene til oprettelse af et notartestamente.

I stk. 1 fastslås det, at et testamente kan oprettes skriftligt og underskrives eller vedkendes for en notar. Kravene om skriftlighed samt underskrivelse eller vedkendelse for en notar er gyldighedsbetingelser. Stk. 1 svarer til den gældende arvelovs § 40.

I stk. 2 fastsættes de nærmere krav til notarens påtegning på testamentet. Forslaget tydeliggør kravene til notarens prøvelse af testators identitet og habilitet og prøvelsen af, om testamentet er udtryk for testators endelige vilje.

Det foreslås i *nr. 1*, at notaren skal afgive erklæring om testators identitet, sml. herved § 10, nr. 2, jf. § 7, i bekendtgørelse nr. 843 af 30. november 1998 om notarialforretninger. Bestemmelsen har navnlig til formål at sikre, at falske testamente har undgået.

Notaren skal efter *nr. 2* afgive erklæring om, hvorvidt testator er i stand til fornuftmæssigt at oprette testamente. Bestemmelsen svarer til den gældende arvelovs § 41 og notarialbekendtgørelsens § 10, stk. 2.

Er notaren ikke i tvivl om arveladerens evne til fornuftmæssigt at oprette testamente, skal påtegningen om fornuftens brug være uden forbehold. Får notaren indtryk af, at testator ikke har evnen til at råde fornuftmæssigt over sine efterladenskaber, kan notaren afvise at medvirke til testamentets oprettelse. Det kan